

**HØRINGSNOTAT VEDRØRENDE LOVFORSLAG OM
ÆNDRING AF ÅRSREGNSKABSLOVEN, LOV OM
UAFHÆNGIGE ERKLÆRINGSUDBYDERE
VEDRØRENDE BÆREDYGTIGHEDSRAPPORTERING,
SELSKABSLOVEN OG REVISORLOVEN
(GENNEMFØRELSE AF EU-DIREKTIV OM
FORENKLING AF KRAV TIL VIRKSOMHEDERS
BÆREDYGTIGHEDSRAPPORTERING) (OKT I)**

Indhold

1. Indledning	2
2. Generelle bemærkninger	2
2.1. Generel opbakning til forenkling af bæredygtighedsrapportering	2
2.2. Redegørelse for samfundsansvar og redegørelse for politik for dataetik	5
2.3. Konsekvensvurderinger	5
2.4. Datainfrastruktur, dataudveksling og oplysningskrav på tværs af lovgivning	7
3. Bemærkninger til konkrete emner	8
3.1. Frivillig bæredygtighedsrapportering i årsrapporten og eksklusivbetegnelse	8
3.2. Immaterielle nøgleressourcer og oplysninger om ikke-finansielle forhold	11
3.3. Investeringsholdingvirksomheder og erhvervsdrivende fonde	13
3.4. Værdikædebegrænsning og værdikædeoplysninger	14
3.6. Tredjelandsvirksomheder og dattervirksomheder	16
3.7. Erklæring om bæredygtighedsrapportering	19
3.8. Deponering af godkendelse som bæredygtighedsrevisor	21
3.9. Overgangsregler og ikrafttrædelse	21
3.10. Lovtekniske bemærkninger	23
4. Lovforslaget i forhold til lovudkastet	23
4.1. Ikrafttrædelse for regnskabsår 2026	23
4.2. Undtagelsesmuligheder for erhvervsdrivende fonde	24
4.3. Erklæringer på frivillig bæredygtighedsrapportering	24
4.4. Andre lovtekniske ændringer	24
5. Oversigt over hørte organisationer, myndigheder m.v.	25
6. Følgende organisationer, myndigheder m.v. har haft bemærkninger til lovforslaget:	26

1. Indledning

Et udkast til forslag til lov om ændring af årsregnskabsloven, lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering, selskabsloven og revisorloven har i perioden fra den 2. juli 2026 til den 20. august 2026 (57 dage) været sendt i høring hos en række myndigheder, organisationer m.v.

Herudover blev udkastet til lovforslaget offentliggjort på Høringsportalen den 2. juli 2026.

CFU - Centralorganisationens Fællesudvalg, Dansk Arbejdsgiverforening, og Folketingets Rigsrevision har meddelt, at de ikke har bemærkninger til lovforslaget.

2. Generelle bemærkninger

2.1. Generel opbakning til forenkling af bæredygtighedsrapportering

Den offentlige høring viser bred opbakning til at forenkle reglerne vedrørende bæredygtighedsrapportering, herunder at reducere antallet af virksomheder, der omfattes af reglerne. Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Metal, Danske Rederier, ESG365, FIDA, F&P, FSR – danske revisorer, Landbrug & Fødevarer samt Novo Holdings, A.P. Møller Holding, Lundbeckfonden, KIRKBI og Heartland bakker således op om forslaget, men har alle konkrete bemærkninger, der vil blive behandlet i nærværende notat.

Dansk Erhverv bakker grundlæggende op om lovforslagets formål om at forenkle reglerne om bæredygtighedsrapportering med henblik på at reducere de administrative byrder, da det er afgørende for europæisk konkurrenceevne. Ligeledes støtter Dansk Industri, Dansk Metal, Danske Rederier, F&P og Landbrug & Fødevarer at gøre reglerne enklere og mindre byrdefulde samtidig med, at der sikres bæredygtighedsinformation af høj kvalitet og relevans.

Dansk Industri kvitterer for en direktivnær implementering og en samtidig ophævelse af nationale særkrav, så der sikres en reguleringsmæssig harmonisering af reglerne, og at de byrdereduktioner og den re-fokusering, som er blevet vedtaget med Omnibus I, også effektueres i Danmark. Danske

Rederier og F&P støtter ligeledes, at implementeringen som udgangspunkt følger direktivet tæt.

Dansk Metal anfører, at med skærpet international konkurrence er det afgørende, at virksomhederne kan anvende flere ressourcer på produktion, investeringer, innovation og kompetenceudvikling frem for unødigt bureaukrati. En enklere og mere effektiv regulering kan styrke virksomhedernes produktivitet og konkurrenceevne og dermed bidrage til vækst, beskæftigelse og et stærkere produktions-Danmark.

Landbrug & Fødevarer bakker overordnet op om formålet om at gøre rammerne for bæredygtighedsrapportering enklere og mindre byrdefulde samtidig med, at der fortsat tilvejebringes relevante og sammenlignelige bæredygtighedsdata. Landbrug & Fødevarer noterer, at andelsselskaber ikke er direkte omfattet af direktivets anvendelsesområde, men omfattes af de danske regler i årsregnskabsloven. Landbrug & Fødevarer henviser til, at de tidligere har opfordret til, at der gennemføres et nabotjek og finder fortsat, at det er relevant.

92-gruppen er imod retningen i lovforslaget. 92-gruppen anfører, at det generelt er de danske civilsamfundsorganisationers – som 92-gruppen repræsenterer – forståelse, at lovforslaget medfører en væsentlig forringelse af årsregnskabsloven, og at lovforslaget er et klart politisk signal om at nedprioritere menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder, klima- og miljøbeskyttelse til fordel for en dybt bekymrende deregulering. Overordnet finder 92-gruppen, at reduktionen i anvendelsesområdet vil reducere tilgængeligheden og pålideligheden af bæredygtighedsdata og dermed svække rapporteringens mulighed for at understøtte ansvarlig virksomhedsadfærd og informeret kapitalallokering i modstrid med formålet. Dette er særligt bekymrende ift. finansielle institutioner, pensionskasser og private investorer. 92-gruppen anfører videre, at der udelukkende pålægges krav om bæredygtighedsrapportering til virksomheder med over 1.000 ansatte. Uden rapporteringsstandard for mellemstore og mindre virksomheder vil praksisser, som ikke er bæredygtige, blive overset i virksomheder med færre end 1000 ansatte. Endelig anfører 92-gruppen, at det vil være et tilbageskridt for gennemsigtigheden, at virksomheder i særlige tilfælde kan undlade oplysninger, hvis offentliggørelse skader deres kommercielle position. Det bør derfor præciseres, at undtagelsen skal fortolkes snævert, anvendes på baggrund af en dokumenteret konkret vurdering og ikke anvendes til at undlade oplysninger om væsentlige negative påvirkninger på mennesker, klima el-

ler natur. Virksomheder bør oplyse, at undtagelsen er anvendt samt begrundende anvendelsen i det omfang, det kan ske uden at offentliggøre den beskyttede information.

Kommentar

Erhvervsministeriet noterer sig den brede opbakning til lovforslaget og støtten til, at færre virksomheder omfattes af reguleringen, herunder en bred støtte til en direktivnær implementering. Erhvervsministeriet noterer sig, at der er bred støtte til ophævelse af nationale særkrav samt til arbejdet med at gøre rammerne for bæredygtighedsrapportering enklere for virksomhederne samtidig med, at reglernes formål bevares.

Erhvervsministeriet skal bemærke, at der med lovforslaget ikke er tale om at nedprioritere menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder, klima- og miljøbeskyttelse, men om at forenkle kravene til virksomheders bæredygtighedsrapportering og reducere de administrative byrder i forbindelse med rapporteringen. Dette skal styrke den europæiske konkurrenceevne samtidig med, at målet om finansiering af bæredygtig vækst opretholdes. Formålet med lovforslaget er at gøre rammerne for virksomheders bæredygtighedsrapportering mere enkle og mindre byrdefulde for at understøtte erhvervslivets konkurrenceevne og fortsatte vækst.

Det er centralt, at kun de største virksomheder pålægges krav om bæredygtighedsrapportering, at mindre virksomheder beskyttes for afledte byrder fra informationsanmodninger og at bæredygtighedsrapporteringen bliver både proportional og anvendelig for regnskabsaflæggere og -brugere. Dette gælder tillige ift. reglerne om gennemsigtighed.

Hvad angår nabotjek og andelsselskaber, bemærker Erhvervsministeriet, at lovforslaget viderefører den eksisterende generelle praksis på regnskabsområdet fsva. angår andelsselskaber. Det betyder, at selvom de ikke er omfattet af EU's regnskabsregler, er de inkluderet i implementeringen. Denne tilgang vurderes hensigtsmæssig, idet andelsselskaber ikke er EU-regulerede, hvorfor det er overladt til medlemslandene, hvordan de skal reguleres. Samtidig stiller det virksomhederne lige.

2.2. Redegørelse for samfundsansvar og redegørelse for politik for dataetik

Dansk Erhverv noterer sig, at reglerne om redegørelse for samfundsansvar og reglerne om redegørelse for dataetik foreslås ophævet og kvitterer for en direktivnær implementering. Danske Rederier anfører, at de støtter den foreslåede ophævelse af reglerne om redegørelse for dataetik.

Danske Rederier finder imidlertid, at det bør tydeliggøres, hvilken betydning ophævelsen får for virksomheder, der fortsat er omfattet af CSRD. Det fremgår efter Danske Rederiers vurdering ikke klart, om disse virksomheder fortsat skal rapportere om dataetik som led i deres bæredygtighedsrapportering eller, om ophævelsen skal forstås som en reel forenkling. Danske Rederier opfordrer derfor til, at det præciseres i lovbemærkningerne eller den efterfølgende vejledning.

Finans Danmark er positivt indstillet over for, at hidtidige danske krav om redegørelser for samfundsansvar, dataetik mv. udgår. F&P bakker ligeledes op om, at reglerne om redegørelse for dataetik ophæves.

Kommentar

Erhvervsministeriet noterer sig den brede opbakning til at ophæve de danske særregler om redegørelse om samfundsansvar og redegørelse for dataetik.

Hvad angår bemærkningerne fra Danske Rederier, skal Erhvervsministeriet bemærke, at ophævelsen af kravet om redegørelse af dataetik er ophævelse af et nationalt særkrav, som dermed bortfalder, mens de konkrete krav om bæredygtighedsrapportering, der følger af § 99 a, er fastsat i de europæiske bæredygtighedsstandarder – ESRS – som vedtaget af Europa-Kommissionen. Erhvervsministeriet kan bekræfte, at ophævelsen af det nationale særkrav også gælder for virksomheder, der er omfattet af kravene om bæredygtighedsrapportering.

2.3. Konsekvensvurderinger

92-gruppen skriver, at Erhvervsstyrelsen i høringsbrevet har anført, at forslaget vil medføre byrdelettelser for danske virksomheder for ca. 4,7 mia. kr. årligt, ligesom det fremgår, at lovforslag vurderes hverken at medføre

direkte eller indirekte ligestillingsmæssig diskrimination eller have konsekvenser for verdensmålene. 92-gruppen finder det uklart, på hvilken baggrund, og ud fra hvilke estimater, denne vurdering er foretaget. 92-gruppen finder, at reducerede krav til bæredygtighedsrapportering kan medføre væsentlige samfundsmæssige omkostninger, som ikke er nævnt eller indtænkt i baggrunden for lovforslaget. De afledte konsekvenser for samfundet, mennesker og natur er ikke anslået. Hertil kommer de forringede muligheder og incitamenter for investorer til at styre investeringer i bæredygtige aktiviteter og virksomheder.

Dansk Erhverv bemærker, at det er afgørende, at forenklingerne medfører reelle lettelser i virksomhedernes praktiske efterlevelse.

Dansk Metal anfører, at det er vigtigt, at administrative lettelser gennemføres på en måde, der ikke svækker centrale samfundshensyn. Regler om arbejdsmiljø, uddannelse, sikkerhed, skattebetaling, forbrugerbeskyttelse og den grønne omstilling udgør grundlæggende rammer for et velfungerende arbejdsmarked og et konkurrencedygtigt erhvervsliv. Målet bør derfor være smartere regulering – ikke mindre ansvarlig regulering.

Danske Rederier bemærker, at de forventede besparelser for de virksomheder, som fortsat vil være omfattet af CSRD, skal nuanceres. Danske Rederier anfører, at en stor del af byrden ved CSRD-rapportering ikke alene består i antallet af datapunkter, der offentliggøres. Virksomhederne har etableret omfattende processer for dataindsamling, interne kontroller m.m. En væsentlig del af disse strukturer vil skulle opretholdes, selvom antallet af obligatoriske datapunkter reduceres. Danske Rederier anbefaler, at der sondres tydeligt mellem den samlede reduktion i byrder som følge af, at et betydeligt antal virksomheder udgår af CSRD's anvendelsesområde og den faktiske byrdereduktion for de virksomheder, der fortsat er omfattet.

Kommentar

Erhvervsministeriet skal bemærke, at formålet med reguleringen om virksomheders bæredygtighedsrapportering er uændret. Erhvervsministeriet skal ligeledes pege på, at der med reglerne er tale om et rapporteringsværktøj, der ikke pålægger virksomheder en handlepligt udover pligten til at rapportere om deres arbejde med bæredygtighed. Reglerne berører således ikke det materielle indhold i regler om f.eks. arbejdsmiljø, forbruger- eller miljøbeskyttelse.

De tidligere regler om virksomheders bæredygtighedsrapportering har ikke været fuldt udmøntet. Det fremgår af udkastet til lovforslagets almindelige bemærkninger, at lovforslaget i henseende til klima-, miljø- og naturmæssige konsekvenser ikke vil medføre en entydig negativ eller positiv indvirkning. På den ene side reduceres mængden af tilgængelige bæredygtighedsdata, men på den anden side ventes sammenligneligheden af denne data at blive øget.

Erhvervsministeriet har til brug for folketingsbehandlingen af lovforslaget foretaget en AMVAB-måling, der giver en mere præcis vurdering af de erhvervsøkonomiske konsekvenser ift. det indledende skøn. Resultaterne af målingen vil fremgå af det fremsatte lovforslag.

2.4 Datainfrastruktur, dataudveksling og oplysningskrav på tværs af lovgivning

Dansk Metal anfører, at digitalisering og automatiseret dataudveksling mellem virksomheder og myndigheder i højere grad bør anvendes til at reducere virksomhedernes administrative byrder, ligesom eksisterende data i det offentlige bør genbruges, hvor det er muligt.

Danske Rederier peger på, at der for virksomheder, der fortsat er omfattet af reglerne om bæredygtighedsrapportering, kan være parallelle rapporteringskrav vedrørende kønsbalance, som overlapper uden at være fuldt ud sammenfaldende. Danske Rederier opfordrer til, at det undersøges, om kravene kan samordnes yderligere.

Finans Danmark anfører, at de finder det afgørende, at de danske myndigheder i det videre arbejde har fokus på at sikre datainfrastrukturen mellem krav til de finansielle virksomheder og de tilgængelige oplysninger fra de ikke-finansielle virksomheder. F&P opfordrer til at arbejde for at sikre den nødvendige infrastruktur for bæredygtighedsdata – særligt i lyset af det igangværende review af Disclosure-forordningen (SFDR) og Taksonomi-forordningen. F&P anfører, at der bør være fokus på, og en klar målsætning om, at det skal være enkelt for SMV'er og andre virksomheder at afgive frivillig bæredygtighedsrapportering efter den frivillige bæredygtighedsstandard (VS), og at det tilsvarende skal være enkelt for brugere at få adgang til data på virksomhedsniveau. F&P vurderer, at der kan opnås en betydelig forenkling, hvis frivillig bæredygtighedsrapportering efter VS kan

gøres tilgængelig på én samlet platform, eksempelvis via virk.dk, og på lidt længere sigt via den kommende europæiske platform, ESAP.

Kommentar

Erhvervsministeriet arbejder løbende for at understøtte digitaliseret og automatiseret dataudveksling mellem virksomheder og myndigheder mhp. at reducere administrative byrder. Pt. gennemfører Erhvervsstyrelsen et pilotprojekt, der skal demonstrere hvordan klimaregnskaber kan automatiseres i markedets e-fakturerings- og bogføringssystemer.

Erhvervsministeriet har endvidere i forbindelse med Kommissionens høring i foråret 2026 over den frivillige rapporteringsstandard (VS) opfordret til, at der bliver arbejdet med at understøtte en digital, standardiseret deling af data, der rapporteres frivilligt efter VS, og samarbejder samtidig med andre nordiske myndigheder herom.

Hvad angår reglerne i årsregnskabslovens § 107 f om rapportering om den kønsmæssige sammensætning af ledelsen i ledelsesberetningen, skal Erhvervsministeriet bemærke, at der er tale om en minimumsimplementering af kønsbalancedirektivet. Ift. direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering er der således tale om to forskellige direktiver med to forskellige formål. I det tilfælde at en virksomhed opfylder kravene i § 107 f via deres bæredygtighedsrapportering, kan virksomheden vælge at lave en krydshenvisning for at undgå dobbeltrapportering.

Erhvervsministeriet har derudover generelt fokus på så vidt muligt at sikre sammenhæng i regulering på tværs, så dobbeltreguleringen og overlap undgås, og så reguleringen i videst muligt omfang er sammenhængene.

3. Bemærkninger til konkrete emner

3.1. Frivillig bæredygtighedsrapportering i årsrapporten og eksklusivbetegnelse

Dansk Erhverv, Dansk Industri, og FSR – danske revisorer støtter forslaget vedrørende eksklusivbetegnelse, hvorefter betegnelsen »bæredygtighedsrapportering« alene må anvendes i årsrapporten om rapportering, der indeholder oplysninger efter § 99 a. FSR – danske revisorer påpeger, at bestemmelsen vil bidrage til klarhed og gennemsigtighed for regnskabsbrugerne

om karakteren af de rapporterede bæredygtighedsoplysninger. Dansk Erhverv, Dansk Industri, og FSR – danske revisorer har dog alle konkrete bemærkninger til bestemmelsen.

Dansk Erhverv mener, at det bør tydeliggøres, hvordan reglerne afgrænses fra anden frivillig ESG-rapportering og øvrig bæredygtighedskommunikation.

Dansk Industri påpeger, at betegnelsen også bør omfatte den kommende EU-standard for tredjelandsrapporter og eventuelle standarder, der vurderes ækvivalente med ESRS af EU-Kommissionen.

FSR – danske revisorer mener blandt andet, at rækkevidden af betegnelsen bør præciseres ift. brug af betegnelsen uden for årsrapporten, og at det med fordel kan præciseres, at en ikke-omfattet virksomhed frivilligt kan udarbejde en anden rapport uden for årsrapporten uden, at det udgør et tilvalg af § 99 a. Desuden mener de, at det bør præciseres, at virksomheder fortsat har mulighed for at anvende andre standarder end ESRS og VS i årsrapporten, og at det med fordel kan præciseres, hvor sådanne frivillige oplysninger kan placeres i årsrapporten. Endelig anmoder FSR – danske revisorer om, at det i lovbemærkningerne præciseres, hvorvidt frivillige bæredygtighedsoplysninger, der ikke udgør helt eller delvist tilvalg af § 99 a, kan placeres både i ledelsesberetningen og i en supplerende beretning.

Hvad angår bestemmelserne vedrørende bæredygtighedsrapportering i årsrapporten ved frivilligt tilvalg af højere regnskabsklasse, mener FSR – Danske revisorer, at brugen af formuleringen “systematisk og konsekvent” bør præciseres.

Landbrug & Fødevarer og Global CSR støtter ikke forslaget om eksklusivbetegnelse. Global CSR mener, at det udgør en unødvendig begrænsning af ytringsfriheden. Landbrug & Fødevarer mener, at der er tale om overimplementering, og at eksklusivbetegnelsen er problematisk, da begrebet er veletableret i samfundet. Landbrug & Fødevarer mener desuden, at rækkevidden af begrænsningen er uklar ift. rapportering på engelsk.

Kommentar

Erhvervsministeriet skal bemærke fsva. afgrænsning af eksklusivbetegnelsen “bæredygtighedsrapportering” fra anden frivillig ESG-rapportering, at ESRS inkluderer og bygger på andre internationale standarder. I tillæg til dette har EU-Kommissionen mulighed for at vurdere andre standarder for ækvivalente med ESRS. Det vurderes derfor uhensigtsmæssigt med en

afgrænsning til andre standarder, da disse kan indeholde nogle af de samme oplysninger, som oplysninger i ESRS og VS. Hvad angår opfordringen til, at eksklusivbetegnelsen bør omfatte eventuelle standarder, som EU-Kommissionen vurderer ækvivalente med ESRS, anerkender Erhvervsministeriet hensigtsmæssigheden heri og vil uddybe dette i bemærkningerne til bestemmelsen.

Hvad angår opfordringen til, at eksklusivbetegnelsen bør omfatte rapporter efter den kommende EU-standard for tredjelandsrapporter, bemærker Erhvervsministeriet, at det er intentionen terminologisk at sondre mellem tredjelandsrapporter og bæredygtighedsrapportering i årsrapporten, da tredjelandsrapporter ikke er en del af årsrapporten. Tredjelandsrapporter kan benævnes "bæredygtighedsrapport", hvor bæredygtighedsrapportering i årsrapporten efter § 99 a kan benævnes "bæredygtighedsrapportering".

Hvad angår anbefalingen om, at rækkevidden af eksklusivbetegnelsen bør præciseres ift. rapportering uden for årsrapporten, bemærker Erhvervsministeriet, at muligheden for at offentliggøre den lovpligtige bæredygtighedsrapportering på en hjemmeside er ophævet. Der reguleres i denne henseende kun for, hvad der ligger i årsrapporten. Ligeledes bemærker Erhvervsministeriet ift. præcisering af, at en ikke-omfattet virksomhed frivilligt kan udarbejde en anden rapport uden for årsrapporten, uden at det udgør et tilvalg af § 99 a, at der ikke reguleres for rapportering, som ikke er omfattet af årsrapporten.

Med hensyn til anbefalingen om en præcisering af formuleringen "systematisk og konsekvent" ved frivilligt tilvalg af § 99 a, skal Erhvervsministeriet bemærke, at formuleringen i forvejen er kendt fra årsregnskabslovens § 7, stk. 6, og at formuleringen i denne sammenhæng ikke skal forstås anderledes end, hvad der gælder generelt for tilvalg af højere regnskabsklasse.

Med hensyn til bemærkningen om at det bør præciseres, at virksomheder der rapporterer frivilligt, har mulighed for at benytte andre standarder end VS og ESRS, og hvor frivillige oplysninger kan placeres i årsrapporten, bemærker Erhvervsministeriet, at lovforslaget alene angår de lovpligtige dele af årsrapporten og ikke ændrer ved mulighederne for frivillig rapportering. I forhold til anmodningen om at det præciseres, om bæredygtighedsoplysninger, der ikke udgør helt eller delvist tilvalg af § 99 a, kan placeres i både ledelsesberetningen og i en supplerende beretning, anerkender

Erhvervsministeriet ønsket, og vil efterkomme dette i lovbemærkningerne til bestemmelsen.

I forhold til præcisering af, om virksomheder kan benytte den tidligere standard for frivillig rapportering "VSME", skal Erhvervsministeriet bemærke, at det ikke anses for hensigtsmæssigt at henvise til VSME i lovforslaget, da denne ikke er en vedtaget standard.

Hvad angår bemærkningen om, at en eksklusivbetegnelse er et unødigt indgreb i ytringsfriheden, skal Erhvervsministeriet bemærke, at det er almen praksis at definere og afgrænse begreber i lovgivningen for at sikre klarhed, og at lovforslaget alene angår rapportering i årsrapporten.

Med hensyn til bemærkningen om, at bestemmelsen vedrørende eksklusivbetegnelsen er overimplementering af EU-regulering og problematisk, da begrebet er veletableret i samfundet, skal Erhvervsministeriet bemærke, at definition og afgrænsning af et begreb i årsrapporten i denne sammenhæng ikke anses for overimplementering. Bestemmelsen om indførelse af eksklusivbetegnelsen har baggrund i et ønske fra flere interessenter om at afgrænse begrebet fra øvrige rapporteringsrammeverk for at sikre klarhed.

3.2 Immaterielle nøgleressourcer og oplysninger om ikke-finansielle forhold

FSR – danske revisorer anmoder om, at det præciseres, om en virksomhed, der er omfattet af § 99 a, men anvender en af undtagelsesmulighederne i § 99 a, stk. 10 og 11, §§ 99 d og 99 e eller § 128, stk. 3, tillige er omfattet af kravet om redegørelse for immaterielle nøgleressourcer, jf. § 99, stk. 2. Derudover anmoder FSR – danske revisorer om, at det præciseres, om et frivilligt tilvalg af § 99 a medfører, at virksomheden tillige bliver omfattet af kravet i henhold til § 99, stk. 2. De mener desuden, at det bør skrives frem, hvordan der sondres mellem ikke-finansielle oplysninger efter § 99, stk. 4 og et frivilligt tilvalg af § 99 a, og at det præciseres, om en frivillig bæredygtighedsrapportering efter VS kan erstatte oplysningerne efter § 99, stk. 4.

Dansk Erhverv peger på, at det ift. den nye bestemmelse om at store virksomheder, der ikke udarbejder bæredygtighedsrapportering, skal supplere redegørelsen med oplysninger om relevante ikke-finansielle forhold, er behov for at præcisere, hvornår sådanne oplysningerne er nødvendige, og

hvilke oplysninger virksomhederne skal levere. Dansk Erhverv finder det afgørende, at Erhvervsstyrelsen udarbejder vejledning herom, og om hvordan den nye bestemmelse adskiller sig fra den hidtidige redegørelse for samfundsansvar.

Kommentar

Dattervirksomheder, der anvender undtagelsesmulighederne i lovforslagets §§ 99 d og 99 e, vil være undtaget fra kravet om at rapportere om immaterielle nøgleressourcer, jf. § 99 a, stk. 2, idet dattervirksomheden vil være indeholdt i den konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Erhvervsdrivende fonde, som er undtaget fra at udarbejde en bæredygtighedsrapportering i henhold til § 99 a, stk. 10, vil ligeledes ikke blive forpligtiget til at redegøre for immaterielle nøgleressourcer, idet § 99 a, stk. 10, forudsætter, at en dattervirksomhed af moderfonden vil skulle udarbejde koncernregnskabet, hvor bæredygtighedsrapporteringen såvel som de øvrige lovpligtige dele af ledelsesberetningen indgår.

Tilsvarende gælder, at alternative investeringsfonde og investeringsholdingvirksomheder, som er undtaget krav om bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a, stk. 11, eller § 128, stk. 3, vil være undtaget fra at redegøre for immaterielle nøgleressourcer. § 99, stk. 2 omfatter alene virksomheder, der er omfattet af § 99 a, og da alternative investeringsfonde og investeringsholdingvirksomheder helt undtages fra pligten til at rapportere om bæredygtighed, er disse ligeledes ikke for omfattet af anvendelsesområdet for § 99, stk. 2.

Med hensyn til hvad der gælder for en virksomhed, der frivilligt tilvælger at udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter § 99 a, og præcisering af om dette medfører, at virksomheden tillige bliver omfattet af kravet til at virksomheden skal redegøre for immaterielle nøgleressourcer, skal Erhvervsministeriet bemærke, at kravet herom i § 99, stk. 2 alene omfatter de samme virksomheder, som er omfattet af § 99 a. Virksomheder som frivilligt laver en bæredygtighedsrapportering, er således ikke omfattet af kravet om redegørelse for immaterielle nøgleressourcer. Erhvervsministeriet vil uddybe bemærkningerne til lovforslagets § 99 a, stk. 2.

Det bemærkes, at anvendelsesområdet i lovforslagets § 99, stk. 4 omfatter virksomheder, som udarbejder en bæredygtighedsrapportering, jf. § 99a. Undtagelsen fra at redegøre for ikke-finansielle forhold omfatter derfor både virksomheder, der er omfattet af den lovpligtige bæredygtighedsrap-

portering og virksomheder, der udarbejder en bæredygtighedsrapportering på frivillig basis. Det er dog en forudsætning, at den frivillige bæredygtighedsrapportering kan anses for et helt eller delvist tilvalg af § 99 a. Virksomheder der frivilligt udarbejder en bæredygtighedsrapportering i henhold til VS, vil anses for at have tilvalgt reglerne om bæredygtighedsrapportering i henhold til § 99 a, hvis virksomheden som minimum rapporterer i overensstemmelse med det fulde basismodul i VS. Frivilligt tilvalg af bæredygtighedsrapportering afgrænses efter, hvornår en rapportering om bæredygtighed kan betegnes som en »bæredygtighedsrapportering« i henhold til lovforslagets § 2, stk. 5. Erhvervsministeriet vil i den forbindelse uddybe lovbemærkningerne.

Spørgsmålet om hvilke ikke-finansielle oplysninger, der er nødvendige, og hvilke oplysninger virksomhederne skal levere ift. til kravet i forslagets § 99, stk. 4 i årsregnskabsloven, vil bero på virksomhedernes konkrete væsentlighedsvurdering. Erhvervsministeriet bemærker, at Erhvervsstyrelsen selvfølgelig gerne drøfter behovet for konkret vejledning.

3.3. Investeringsholdingvirksomheder og erhvervsdrivende fonde

Den offentlige høring viser bred opbakning blandt høringsparterne til at indføre undtagelsesmuligheder og udvidet fleksibilitet for investeringsholdingvirksomheder og erhvervsdrivende fonde fsva. bæredygtighedsrapporteringen. Novo Holdings, A.P. Møller Holding, Lundbeckfonden, KIRKBI og Heartland bakker op om forslaget, og støtter at lovforslaget afspejler en direktivnær implementering ift. investeringsholdingvirksomheder. Dansk Industri støtter ligeledes forslaget og kvitterer for en direktivnær implementering, men har dog en konkret bemærkning vedrørende erhvervsdrivende fonde.

Dansk Industri bemærker, at undtagelsen fra bæredygtighedsrapportering for erhvervsdrivende fonde er baseret på, hvorvidt den erhvervsdrivende fond udnytter undtagelsen for koncernregnskab. Dansk Industri opfordrer til, at alene muligheden for at blive undtaget for koncernregnskab er tilstrækkeligt til at udnytte undtagelsen for bæredygtighedsrapportering, idet der kan være andre årsager til, at der udarbejdes koncernregnskab.

FSR – danske revisorer bemærker, at lovforslagets definitionen af investeringsholdingvirksomheder giver anledning til en række uklarheder, som myndighederne bør sikre bliver afklaret på EU-niveau.

Kommentar

Erhvervsministeriet noterer sig den brede opbakning til forslaget vedrørende undtagelsesmulighederne for investeringsholdingvirksomheder.

Erhvervsministeriet noterer sig ønsket vedrørende yderligere fleksibilitet for erhvervsdrivende fonde og anerkender hensigtsmæssigheden i den ønskede ændring, hvorfor Erhvervsministeriet vil præcisere ordlyden i bestemmelsen og de tilhørende bemærkninger.

Erhvervsministeriet anerkender behovet for afklaring på EU-niveau, og vil lave de nødvendige opdateringer løbende, når afklaringer på EU-niveau foreligger.

3.4. Værdikædebegrænsning og værdikædeoplysninger

Den offentlige høring viser stor opbakning blandt høringsparterne til at indføre en værdikædebegrænsning. Dansk Erhverv, Dansk Industri, Danske Rederier, ESG365 og Finans Danmark støtter værdikædebegrænsningen, hvoraf flere dog har bemærkninger til bestemmelsen. Global CSR og F&P har ligeledes bemærkninger til bestemmelsen.

Dansk Industri og Finans Danmark anbefaler en mindre justering af ordlyden i lovbestemmelsen vedrørende indhentning af data i værdikæden således, at formuleringen ”hvor det er relevant” udgår, så skøn og oplysninger indhentet direkte fra værdikæden sidestilles.

ESG365 bemærker, at det er problematisk, at § 99 b om værdikædebegrænsningen ikke dækker finansielle virksomheder, idet årsregnskabsloven ikke regulerer disse. ESG365 bemærker yderligere, at der vil opstå behov for at efterspørge data fra beskyttede virksomheder, som ligger ud over den frivillige standard, til brug for kreditinstitutternes ESG-omstillingsplaner, som krævet i § 72 i lov om finansiell virksomhed. ESG365 påpeger i forlængelse heraf, at det bør sikres, at værdikædebegrænsningen spejles i regnskabsreglerne for finansielle virksomheder, så VS bliver den fælles referenceramme på tværs af forskellige reguleringer.

F&P og Finans Danmark opfordrer til, at Erhvervsstyrelsen i sin øvrige kommunikation er tydelig om, at værdikædebegrænsningen alene vedrører oplysninger, der indhentes til brug for bæredygtighedsrapportering. Finans Danmark anmoder derudover om, at dette uddybes i bestemmelsen med flere eksempler på, hvad værdikædebegrænsningen ikke dækker.

Global CSR mener, at værdikædebegrænsningen kan være i strid med bestemmelserne i due diligence-direktivet (CSDDD) og kontraktfriheden.

Kommentar

Erhvervsministeriet noterer den brede opbakning til indførelsen af en værdikædebegrænsning.

Med hensyn til anbefalingen om at justere formuleringen i bestemmelsen vedrørende indhentning af data i værdikæden med henblik på at sidestille skøn og oplysninger indhentet direkte fra værdikæden, vil Erhvervsministeriet præcisere i bestemmelsen og de tilhørende bemærkninger.

Hvad angår bemærkningen om, at årsregnskabsloven ikke omfatter finansielle virksomheder, bemærker Erhvervsministeriet, at Finanstilsynet under Skatte- og Vækstministeriet implementerer forenklingsdirektivet, herunder bestemmelsen vedrørende værdikædebegrænsningen, på samme måde som i årsregnskabsloven i reguleringen for finansielle virksomheder. Regnskabsreglerne for finansielle virksomheder findes i særskilte regnskabsbekendtgørelser. For kreditinstitutter henvises til den forslåede § 159 i bekendtgørelsen om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl. For forsikringsselskaber henvises til § 150 i bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser. Erhvervsministeriet skal desuden bemærke, at værdikædebegrænsningen alene gælder for bæredygtighedsrapportering efter bæredygtighedsdirektivet (CSRD), og den har som sådan ingen indflydelse på anden regulering. En rapporterende virksomhed må gerne, og kan efter anden lovgivning være forpligtet til, efterspørge oplysninger, der går ud over den frivillige bæredygtighedsstandard, hvis det er til andet formål end virksomhedens bæredygtighedsrapportering. Det kunne f.eks. være arbejdet med virksomhedens ESG-omstillingsplaner som krævet af § 72 i lov om finansiell virksomhed. Erhvervsministeriet er opmærksomme på at opfordre til, at reguleringer samtænkes og harmoniseres på EU-niveau.

Med hensyn til anbefalingen om, at Erhvervsstyrelsen bør være tydelig i sin øvrige kommunikation om, at værdikædebegrænsningen udelukkende

angår reglerne om bæredygtighedsrapportering efter § 99 a, tager Erhvervsministeriet denne anbefaling til efterretning. Hvad angår anbefalingen om at uddybe bestemmelsen med flere eksempler på, hvad værdikædebegrænsningen ikke dækker, vurderer Erhvervsministeriet, at det ikke er muligt at lave en udtømmende liste over anmodninger, der ikke er dækket af værdikædebegrænsningen, da alle andre informationsanmodninger end til bæredygtighedsrapportering efter § 99 a, ikke er dækket af begrænsningen.

Hvad angår bemærkningen om, at bestemmelsen vedrørende værdikædebegrænsningen kan være i strid med CSDDD og kontraktfriheden, bemærker Erhvervsministeriet, at begrænsningen alene angår anmodninger til indhentning af data til brug for bæredygtighedsrapporteringen efter § 99 a. Det vil derfor stadig være muligt at lave en kontrakt om indhentning af data, der går udover værdikædebegrænsningen, f.eks. ift. at leve op til anden EU-regulering. Det vil ligeledes fortsat være muligt at indgå i kontrakter på frivillig basis ift. bæredygtighedsrapportering efter § 99 a.

3.6. Tredjelandsvirksomheder og dattervirksomheder

Danske Industri tilslutter sig, at lovforslaget implementerer de størrelsesgrænser, som er anført i EU-direktivet fsva. bæredygtighedsrapport vedrørende tredjelandsvirksomheder for visse dattervirksomheder og filialer. Danske Industri finder, at især begrebet ”koncernens omsætning i EU” i praksis ikke er veldefineret og bemærker, at fortolkningen pt. drøftes på EU-plan. Dansk Industri opfordrer til, at fortolkningerne på EU-plan følges tæt, idet det er uklart, hvordan EU-døtre af samme ikke-EU-motherselskab indbyrdes skal agere, herunder hvilke forpligtelser de gensidigt har.

FSR – danske revisorer henstiller også til afklaring af begrebet i samråd med Kommissionen og de andre medlemslande snarest muligt. FSR – danske revisorer opfordrer desuden til, at bemærkningerne til det danske lovforslag indeholder den præcisering, der skabes fælles forståelse for blandt medlemslandene. Alternativt bør der være en bemærkning om, at en sådan fortolkning endnu ikke foreligger, og hvordan virksomhederne skal forholde sig hertil.

FSR – danske revisorer henviser videre til, at det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede § 137 k, stk. 5, at ledelsen i en dattervirksomhed

ifm. bæredygtighedsrapport vedrørende tredjelandsvirksomheder efter bedste overbevisning og evne skal sikre, at bæredygtighedsrapporten vedrørende den øverste modervirksomhed udarbejdes med de oplysninger, dattervirksomheden har til rådighed, og at dette som minimum indebærer, at ledelsen skal anmode modervirksomheden om de nødvendige oplysninger. Efterkommer modervirksomheden ikke anmodningen, skal ledelsen efter bedste overbevisning og evne udarbejde rapporten på grundlag af de oplysninger, som den har til rådighed, erhvervet eller indhentet. FSR – danske revisorer anmoder om, at det præciseres, hvilke oplysninger dattervirksomheden i denne situation forventes at have til rådighed, erhverve eller indhente.

Hvad angår dattervirksomheder i øvrigt, anfører Dansk Industri, at de generelt er enig i implementeringen af dattervirksomhedslempelserne, som følger almindelige principper for undtagelse, når moderselskabet udarbejder en konsolideret redegørelse. Danske Industri peger dog på, at der er forskellige formuleringer ift. anvendelsen af kan/skal ved angivelse af url-adresse afhængigt af, om modervirksomheden er inden for eller uden for EU samt forskel på, om selskabet alternativt kan vælge at indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering direkte. Medmindre der er tungtvejende grunde for forskellen i formuleringerne, henstiller Dansk Industri til, at formuleringerne ”kan” anvendes i begge tilfælde.

Dansk Industri bemærker videre, at der rent timingmæssigt er udfordringer ift. indsendelse/henvisning til url-adressen, idet der er lande, herunder EU-medlemslande, hvor indberetningsfristen er længere end seks måneder, som den er i Danmark. Dansk Industri foreslår konkret, at reglerne ændres således, at såfremt den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med § 99a, stk. 2-7, har en indberetningsfrist, der er længere end seks måneder, så dattervirksomheden kan udskyde indsendelsen af den konsoliderede bæredygtighedsrapport, indtil den foreligger.

FSR – danske revisorer ønsker tillige, at bestemmelsen om, at dattervirksomheder med ejere inden for EU skal oplyse url-adressen på modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning eller bæredygtighedsrapportering afklares. FSR – danske revisorer ønsker, at det præciseres, hvad der gælder, hvis modervirksomhedens konsoliderede oplysninger ikke foreligger på tidspunktet for aflæggelsen af dattervirksomhedens årsrapport. FSR – danske revisorer henviser til Kommissionens FAQ 20 til CSRD, hvor det

fremgår, at modervirksomhedens konsoliderede rapportering ikke nødvendigvis skal foreligge på tidspunktet for offentliggørelsen af dattervirksomhedens rapportering.

FSR – danske revisorer anmoder videre om, at det præciseres, om kravet forudsætter en url-adresse, der fører direkte til den relevante rapportering, eller om der — som efter de hidtidige regler om offentliggørelse af redegørelser efter årsregnskabsloven — kan henvises til den side, hvor rapporteringen er tilgængelig blandt øvrige offentliggjorte redegørelser. Endelig anmoder FSR – danske revisorer om, at det præciseres, om url-adressen skal henviser til en rapportering, der er forsynet med revisors underskrift.

Kommentar

Erhvervsministeriet noterer sig ønsket om en afklaring af begrebet ”koncernens omsætning i EU” ifm. bæredygtighedsrapport vedrørende tredjelandsvirksomheder for visse dattervirksomheder og filialer. Erhvervsministeriet er opmærksomme på behovet for afklaring af begrebet, og har rejst spørgsmålet over for Kommissionen ifm. Kommissionens ”transpositions workshops”. Erhvervsministeriet følger udviklingen tæt og vil lave de nødvendige opdateringer løbende.

Erhvervsministeriet skal derudover anføre, at der ikke er en minimumsliste, som dattervirksomheder skal opfylde ifm. at ledelsen i dattervirksomheden anmoder modervirksomheden om de nødvendige oplysninger til brug for bæredygtighedsrapporten. Dattervirksomheden skal som minimum aktivt søge at indhente de nødvendige oplysninger hos den øverste modervirksomhed, hvis dattervirksomheden ikke selv er i besiddelse af oplysningerne.

Hvad angår forskellige formuleringer ift. indsendelse af modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæringen om bæredygtighedsrapporteringen alt efter om modervirksomheden har hjemsted inden for eller uden for EU bemærker Erhvervsministeriet, at forskellene er begrundet. Formuleringen ”skal indsende” ift. dattervirksomheder, hvor modervirksomheden har hjemsted uden for EU, er direktivbestemt, hvorfor denne ikke kan ændres. Forslaget til ny § 99 e, stk. 3, er således: ”Dattervirksomheden skal indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæringen om bæredygtighedsrapporteringen sammen med sin egen årsrapport i overensstemmelse med § 138.”

Ift. dattervirksomheder, hvor modervirksomheder har hjemsted inden for EU, er det ikke reguleret i direktivet, at dattervirksomheden "skal" indsende. Forslaget til ny § 99 d, stk.3 er således: "Dattervirksomheden kan undlade at medtage oplysningen i henhold til stk. 2, nr. 3, [Red.: url-adressen] og i stedet indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæringen om bæredygtighedsrapportering, sammen med sin egen årsrapport i overensstemmelse med § 138." Bestemmelsen er tiltænkt at give dattervirksomheder, hvor modervirksomheden har hjemsted inden for EU, fleksibilitet til at indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering i stedet for at oplyse url-adressen.

Erhvervsministeriet anerkender de timingmæssige udfordringer ift. henvisning til modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering, herunder spørgsmålet om henvisning til url-adresse. Den FAQ, der refereres til, er fra august 2024 og vedrører implementering af CSRD. Der er behov for, at fortolkningen af reglerne, som anført i FAQ'en, genbekræftes af Kommissionen. Regeringen har rejst spørgsmålet over for Kommissionen og afventer afklaring. Erhvervsministeriet vil lave de nødvendige opdateringer løbende.

Hvad angår, om url-adressen skal henvide til en rapportering, der er forsynet med revisors underskrift, bemærker Erhvervsministeriet, at når den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, der henvises til, foreligger, skal rapporteringen leve op til de krav, der gælder herfor i henhold til reglerne om konsolideret bæredygtighedsrapportering. Dette følger af EU-reglerne.

3.7. Erklæring om bæredygtighedsrapportering

Hvad angår bestemmelserne vedrørende erklæringen om bæredygtighedsrapportering, har FSR – danske revisorer og Landbrug & Fødevarer indgivet flere bemærkninger.

Landbrug & Fødevarer bemærker, at virksomhederne kan blive mødt af rapporteringskrav, før det endelige europæiske grundlag for erklæringsafgivelsen foreligger, idet Europa-Kommissionens standarder for erklæringsopgaver med begrænset sikkerhed forventes vedtaget den 1. juli 2027, og at dette kan skabe usikkerhed om krav og forventninger. I den forbindelse

kvitterer Landbrug & Fødevarer for Erhvervsstyrelsens publikation "Bæredygtighedsrapportering og erklæringsarbejde" af 6. februar 2026, men anbefaler, at vejledningen opdateres, så den ligeledes forholder sig til godkendte verifikatorer, og ikke kun revisorer.

FSR – danske revisorer mener, at bestemmelsen vedrørende frivillige erklæringer går længere end revisordirektivet, og at der ikke er behov for at regulere erklæringer på frivillig bæredygtighedsrapportering i henhold til årsregnskabslovens § 99 a, idet sådanne erklæringer er dækket af kravene til andre erklæringer med sikkerhed i erklæringsbekendtgørelsen. I forlængelse af dette anbefaler FSR – danske revisorer, at lovbemærkningerne om de frivillige erklæringer præciseres, så de adresserer bestemmelsens rækkevidde ift. fuldt eller delvist tilvalg af § 99 a, samt rapportering efter den frivillige standard VS. FSR – danske revisorer mener ligeledes, at der er behov for at præcisere, om frivillige erklæringer skal afgives på hele bæredygtighedsrapporteringen, eller om de også kan afgives på udvalgte oplysninger i bæredygtighedsrapporteringen.

Kommentar

Med hensyn til bemærkningen om, at virksomheder kan blive mødt af rapporteringskrav før grundlaget for erklæringsafgivelse foreligger, bemærker Erhvervsministeriet, at der ikke er sammenhæng mellem rapporteringskravene og de kommende erklæringsstandarder. Hvad angår anbefalingen om, at Erhvervsstyrelsen opdaterer vejledning, så den også adresserer verifikatorer, bemærker Erhvervsministeriet, at ingen selskaber pt. har valgt en uafhængig erklæringsudbyder til afgivelse af erklæringen om bæredygtighedsrapportering. Erhvervsministeriet noterer sig dog anbefalingen, og vil se nærmere på behovet for at opdatere vejledningen.

I forhold til bemærkningen om, at der ikke er behov for at regulere erklæringer på frivillig bæredygtighedsrapportering, bemærker Erhvervsministeriet, at dette spørgsmål efterfølgende er blevet bekræftet af Kommissionen. Erhvervsministeriet vil derfor ændre lovbemærkningerne så det fremgår, at alene den lovpligtige bæredygtighedsrapportering er omfattet af den lovpligtige erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. årsregnskabslovens § 135 c. De erklæringer, som en virksomhed ønsker at forsyne en frivillig bæredygtighedsrapportering med, vil dermed omfattes reglerne for andre erklæringer med sikkerhed i erklæringsbekendtgørelsen. Erhvervsministeriet vil præcisere dette i lovbemærkningerne. Det bemærkes, at virksomheder, der forsyner en frivillig bæredygtighedsrapportering med

en erklæring, kan vælge, om erklæringen skal omfatte hele eller dele af den frivillige rapportering.

3.8. Deponering af godkendelse som bæredygtighedsrevisor

FSR – danske revisorer støtter forslaget om, at en revisor, der er godkendt som bæredygtighedsrevisor, kan vælge at deponere godkendelsen og på et senere tidspunkt få godkendelsen genoptaget efter en særskilte ordning, der er indeholdt i lovforslagets § 6 a. FSR – danske revisorer anfører, at forslaget imødekommer en problemstilling, der kunne have opstået med dette lovforslag, hvor langt færre virksomheder bliver omfattet af lovpligtig bæredygtighedsrapportering.

Kommentar

Erhvervsministeriet noterer sig, at FSR – danske revisorer bakker op om forslaget.

3.9. Overgangsregler og ikrafttrædelse

Hvad angår lovforslagets bestemmelser vedrørende overgangsregler og ikrafttrædelse, har FSR – danske revisorer indgivet flere bemærkninger.

Til lovforslagets treårige overgangsbestemmelse vedrørende fremskaffelse af værdikædeoplysninger, anmoder FSR – danske revisorer om, at det præciseres, hvordan treårsperioden opgøres for virksomheder, der allerede har aflagt bæredygtighedsrapportering efter den gældende § 99 a, herunder om perioden regnes forfra fra lovens ikrafttræden. På samme måde anmoder FSR – danske revisorer om, at det præciseres, hvordan perioden opgøres for en virksomhed, der udtræder af og efterfølgende på ny indtræder i kravet om bæredygtighedsrapportering, herunder om treårsperioden i så fald regnes forfra.

FSR – danske revisorer bemærker, at det ikke er klart, hvad der er gældende ift. at udarbejde en redegørelse for samfundsansvar for virksomheder med mellem 500 og 1.000 heltidsbeskæftigede, som med den foreslåede § 99 a, stk. 1, falder uden for kravet om bæredygtighedsrapportering.

FSR – danske revisorer anmoder desuden om, at det overvejes, om muligheden for at fravælge redegørelse for samfundsansvar allerede for regnskabsår 2026, mens kravet om oplysninger om ikkefinansielle forhold efter § 99, stk. 4 først gælder fra regnskabsår 2027, er i strid med Regnskabsdirektivet. I forlængelse heraf beder FSR – danske revisorer Erhvervsstyrelsen om at overveje, om lovforslaget kan træde i kraft allerede for regnskabsår 2026, idet de forenklede standarder kan benyttes fra regnskabsår 2026.

Kommentar

Med hensyn til bemærkningen om forslagets treårige overgangsbestemmelse vedrørende fremskaffelse af værdikædeoplysninger, bemærker Erhvervsministeriet, at det foreslåede alene gælder for de første tre regnskabsår, hvor en virksomhed er forpligtet til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering. Den treårige periode har således ingen sammenhæng med lovforslagets ikrafttrædelse, jf. lovforslagets § 5, men løber fra det tidspunkt, hvor en virksomhed bliver omfattet af § 99 a. Med de tre første regnskabsår forstås der de første tre gange, en virksomhed skal rapportere om bæredygtighed, uanset om disse tre år er sammenhængende. Dette er allerede beskrevet i bemærkningerne til bestemmelsen.

Hvad angår virksomheder, der siden regnskabsåret 2024 har været omfattet af krav om bæredygtighedsrapportering, men som med lovforslaget falder uden for anvendelsesområdet, er deres pligt til at udarbejde en redegørelse for samfundsansvar reguleret i BEK nr. 328 af 24/02/2026. Bekendtgørelsen vil blive ændret parallelt med lovforslaget, så pligten til at udarbejde en redegørelse for samfundsansvar tilsvarende ophæves fra regnskabsåret 2026 for disse virksomheder.

I forhold til bemærkningen om, at det bør overvejes, om muligheden for at fravælge redegørelse for samfundsansvar allerede for regnskabsår 2026, mens kravet om oplysninger om ikkefinansielle forhold efter § 99, stk. 4 først gælder fra regnskabsår 2027, er i strid med Regnskabsdirektivet, anerkender Erhvervsministeriet problematikken. Erhvervsministeriet vil rette bestemmelsen i lovforslaget, så ophævelsen og indførelsen får virkning samtidig.

Efter afklaring med Kommissionen kan Erhvervsministeriet bekræfte, at det er muligt at implementere Forenklingsdirektivet allerede for regnskabsår 2026. Derfor vil lovforslaget blive ændret, så det har virkning for regnskabsåret 2026.

3.10. Lovtekniske bemærkninger

FSR – danske revisorer anfører, at med lovforslaget genbruges en række paragrafnumre til nye bestemmelser med et fundamentalt andet fagligt indhold end hidtil. FSR – danske revisorer angiver, at de er opmærksomme på, at der er en systematisk begrundelse for at placere bestemmelserne i forlængelse af § 99 a, men at der er en uhensigtsmæssighed i at genbruge paragrafnumre, når indholdet ændres substantielt inden for en kort tidsperiode og ikke alene opdateres. Det vanskeliggør entydige henvisninger til lovbestemmelser i blandt andet revisors erklæringer, hvor entydighed er afgørende. Det kan desuden gøre efterfølgende kontrol og efterprøvning samt forståelsen af indholdet vanskelig.

Kommentar

Erhvervsministeriet anerkender, at det er udfordrende, når paragrafnumre ved ændringslovforslag genbruges, men indholdet i bestemmelsen erstattes af nyt indhold, der ikke nødvendigvis har sammenhæng med det tidligere indhold i bestemmelsen. Herover står hensyn til at sikre, at lovforslaget er struktureret hensigtsmæssigt og er tematisk opbygget.

Endelig har FSR – danske revisorer en række lovtekniske bemærkninger i sit høringssvar. Disse lovtekniske bemærkninger er taget til efterretning i relevant omfang.

4. Lovforslaget i forhold til lovudkastet

4.1. Ikrafttrædelse for regnskabsår 2026

Lovforslaget er ift. det tidligere udsendte lovudkast ændret på foranledning af Erhvervsministeriet efter afklaring med Kommissionen, så

- lovforslagets ikrafttrædelsestidspunkt fastholdes til den 1. januar 2027.
- der indsættes en virkningsbestemmelse, hvorefter virksomheder kan vælge at anvende lovforslagets regler allerede for regnskabsåret 2026.
- virkningstidspunktet for reglerne om ikke-finansielle oplysninger ændres, således at reglen vil gælde for regnskabsåret 2026.

4.2. Undtagelsesmuligheder for erhvervsdrivende fonde

Lovforslaget er ift. til det tidligere udsendte lovudkast ændret på baggrund af den offentlige høring, så

- formuleringen i § 99 a, stk. 10, ændres, så erhvervsdrivende fonde, der alene møder betingelserne for koncernregnskabsundtagelsen, kan undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapportering.
- det præciseres i lovbemærkningerne, at en erhvervsdrivende fond, der benytter koncernregnskabsundtagelsen i § 111, stk. 2 eller 3, fortsat kan aflægge et koncernregnskab på frivillig basis, uden dermed at blive forpligtet til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering.

4.3 Erklæringer på frivillig bæredygtighedsrapportering

Lovforslaget er ift. det tidligere udsendte lovudkast ændret på foranledning af Erhvervsministeriet efter afklaring med Kommissionen, så

- de almindelige bemærkninger ændres, så det fremgår, at erklæringer, som forsynes på en frivillig bæredygtighedsrapportering, er omfattet af reglerne om andre erklæringer med sikkerhed.

4.4. Eksklusivbetegnelse

Lovforslaget er ift. til det tidligere udsendte lovudkast ændret på baggrund af den offentlige høring, så

- lovbemærkningerne til § 2, stk. 5, angående eksklusivbetegnelsen ”bæredygtighedsrapportering” tilrettes, så det fremgår, at henvisning til rapportering efter standarder som EU-Kommissionen har vurderet ækvivalente med ESRS, også kan betegnes ”bæredygtighedsrapportering”.
- lovbemærkningerne til § 2, stk. 5, angående eksklusivbetegnelsen ”bæredygtighedsrapportering” tilrettes, så det fremgår, at bæredygtighedsoplysninger der ikke udgør helt eller delvist tilvalg af § 99 a, kan placeres i både ledelsesberetningen og i en supplerende beretning i årsrapporten.

4.5. Immaterielle nøgleressourcer

Lovforslaget er ift. det tidligere udsendte lovudkast ændret på baggrund af den offentlige høring, så

- det uddybes i lovbemærkningerne at virksomheder, der anvender undtagelsesmulighederne i § 99 a, stk. 10 og 11, §§ 99 d og 99 e samt § 128, stk. 3, også undtages fra kravet om redegørelse for immaterielle nøgleressourcer.
- det uddybes i lovebemærkningerne, at virksomheder, som frivilligt udarbejder en bæredygtighedsrapportering, ikke er omfattet af kravet om redegørelse for immaterielle nøgleressourcer,
- det uddybes i bemærkningerne, at virksomheder, der udarbejder en frivillig bæredygtighedsrapportering, undtages krav om redegørelse for ikke-finansielle forhold.
- spørgsmålet om, hvilke ikke-finansielle oplysninger, der skal redegøres om, og hvornår disse er nødvendige, adresseres i vejledning efter behov.

4.5. Værdikædeoplysninger

Lovforslaget er ift. det tidligere udsendte lovudkast ændret på baggrund af den offentlige høring, så

- formuleringen i § 99 a, stk. 5, vedrørende indhentning af data i værdikæden tilrettes, så det tydeligt fremgår, at skøn og oplysninger indhentet direkte fra værdikæden sidestilles.

5. Oversigt over hørte organisationer, myndigheder m.v.

92-gruppen Advokatrådet, Advokatsamfundet, Amnesty International Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Bureau Veritas, Centralorganisationernes Fællesudvalg, CEPOS, Cereda, Certificerende Organers Forum (COF), CONCITO, CSR Forum, DANAK, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Maritime, Danske Rederier, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske

Fondsmæglerforening, Det Færøske Departement, Det Nationale Netværk af Virksomhedsledere, Det Økonomiske Råds Sekretariat, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finansforeningen, Finansforbundet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, First North, Folkekirkens Nødhjælp, Forbrugerrådet TÆNK, Force Technology, Foreningen af Interne revisorer, FSR – danske revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension – F&P, Green Power Denmark, Grønlands Selvstyre, Institut for Menneskerettigheder, Komiteen for god Selskabsledelse, Komiteen for god Fondsledelse, Kuratorforeningen, Landbrug og Fødevarer, Liberale Erhvervs Råd, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Mellemfolkeligt Samvirke, Miljømærkning Danmark, OXFAM IBIS, Red Barnet, Rigsadvokaten, økonomi og ledelse, Rigsombuddet på Færøerne, Rigsrevisionen, Rådet for bæredygtigt byggeri, SEGES, SMV Danmark, UN Global Compact, Verdens Skove, Virksomhedsforum for Socialt Ansvar, Værdipapircentralen og WWF.

6. Følgende organisationer, myndigheder m.v. har haft bemærkninger til lovforslaget:

92-gruppen, Beskæftigelsesministeriet, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Metal, Danske Rederier, ESG365, Finans Danmark, F&P, FSR – danske revisorer, Global CSR, Landbrug & Fødevarer, Novo Holdings, A.P. Møller Holding, KIRKBI, Lundbeckfonden samt Heartland og Føroya Landsstýri (Vinnumálaráðið).